

ZÁŘÍ—ŘÍJEN 2021

TRIVIUM REVUE

PODZIM JE TU!!!

Editoriál Barči Pinkasové

Milí čtenáři školního časopisu Trivium revue,

je tu nový školní rok a s ním i náš trošku, opožděný” školní časopis. Po delší odmlce kvůli koronaviru jsme pro Vás opět připravili další číslo. Dočtete se, jak se naši osmáci a devátáci měli v Itálii, můžete si vyluštit tajenku, dozvíte se jaké to bylo na výstavě středních škol v Rychnově nad Kněžnou a třeba se zasmějete u vtipů. Toto číslo je trochu netradiční, protože na něm pracovala 8. a 9. třída dohromady a ne redakce. Nástup do nového školního roku byl pro naši školu dost neobvyklý - v podobě karantény, ale všichni jsme to zvládli a v plné síle už zase chodíme do školy! Přeji Vám, ať se Vám toto číslo líbí a vychutnáte si ho s takovou chutí, s jakou bylo pro Vás napsáno.

S pozdravem

Barbora Pinkasová 9. třída

Výstava středních škol

V pátek 1. října se devátá třída vydala na výstavu středních škol v Rychnově nad Kněžnou. U každého stánku jsme dostali letáčky s informacemi o škole a mohli jsme si vyzkoušet třeba masáž srdce, chemické pokusy, nebo práci zubního laboranta a podívat se na tabule a plakáty s informacemi. U některých škol nám informace a zajímavosti říkali i studenti škol. Po dlouhém vybírání a prohlídkách stánků škol jsme se všichni šli podívat na rychnovský barokní zámek a krásnou zámeckou zahradu.

Nela Václavková, 9. ročník

Jaké dojmy v nás zanechal zájezd do Itálie?

Zájezd v Itálii byl úžasný. Spoustu nových zážitků, poznání nových kultur, ochutnávky nových jídel (např: kuchyně učitelů), či poznávání nových míst. Zájezd trval sedm dní, z toho jsme byli v Itálii cca pět dnů a dva dny jsme jeli autobusem do Itálie a zpět do České republiky. V Itálii jsme spali pod stany v kempech. Zařízení kempů bylo standardní a na to přespání to úplně stačilo. Jeden den byl celý věnovaný pobytu u moře. Moře nebylo moc hluboké, bylo teplé a zakalené od písku. Krásné byly večerní trhy. Nezapomenutelná byla cesta vlakem do Říma a hlavně z Říma zpět k autobusu. Poslední přespání bylo v hotelu VELEHRAD. Bylo tam úžasné ubytování, kde jsme spali zase v posteli, vysprechovali se ve sprše na pokoji a jedli moc dobré jídlo. A jako poslední zážitek v Itálii byla Florencie, kde jsme museli strávit devět hodin než jsme mohli vyrazit zpět domů. Školní zájezd se mi velmi líbil a klidně bych jel znovu a to s radostí i s úsměvem na tváři.

Ondra Tomáš, 8. ročník

Když jsme jeli do Itálie, tak byla cesta dlouhá, ale i tak jsme si ji užili. Průběžně jsme zastavovali na benzinkách, a v noci jsme mohli vidět krásné Alpy. Když jsme dojeli do Itálie, hledali jsme kemp. Spali jsme ve stanech, takže nic pohodlného, ale bylo to víc dobrodružné. První místo, kam jsme zavítali, byly Benátky. Je to staré krásné město ze spousty lodí. Moc se mi líbilo náměstí Svatého Marka. Další den jsme jeli k moři. Byli jsme na pláži s výhledem na studené moře. Když jsme jeli do San Marina, jeli jsme přes hory. V San Marinu byl úžasný výhled do krajiny. Byly tam malé uličky s mnoha obchody. Návštěva Říma byla také moc krásná. Mohli jsme vidět obrovské koloseum a další památky. Večer jsme pak vešli i do Vatikánu. Poslední místo, kam jsme zavítali, byla Florencie. Zde jsme našli most, dali si večer i a vrátili se zpět k autobusu a jeli zpět do České republiky.

Klárka Kleinerová, 8. ročník

Každé místo, které jsme navštívili, bylo výjimečné. Mohla bych tu sedět a zhodnotit každičkou věc, ale vezmeme to ve zkratce. Všechna místa, která jsme navštívili mají své pro a proti. Například Benátky, jsou překrásným místem, ale dle mého názoru i velmi znečištěným místem, co se mořských kanálů mezi domy týče, ale rozhodně je to skvělé místo a stojí za návštěvu ať už kvůli památkám nebo díky svému krásnému výhledu na moře. Země San Marino, nejkrásnějším místem San Marina bych řekla, že jsou Tři věže ze, kterých je úžasný výhled na krajinu a okolní města. Je to opravdu fuška dostat se nahoru, ale určitě to za to stojí. Vatikán je dalším místem, na kterém se dá najít spousta památek, které je skvělé si prohlédnout i za tmy, je to úžasný zážitek. Samozřejmě je skvělé udělat si i procházku po městě a pokochat se dalšími honosnými stavbami. A nakonec samotný unikát Itálie je Řím. Určitě každý by měl navštívit památky pro, které je Řím tak známý, ať už by to bylo Koloseum či Vítězný oblouk, pozůstatky původních staveb, které se dochovaly nebo se jen procházet a nacházet spousta i novodobých staveb. Celý zájezd se dá jednoduše označit za velmi úspěšný. Celá naše výprava byla dobrodružná a jsem ráda, že jsem měla možnost se toho zúčastnit.

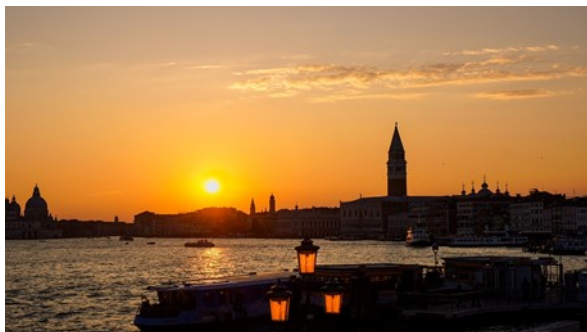
Róza Pechová, 8. ročník

Itálie očima deváček

Odjezd

Čas odjezdu byl 5. 9. 2021 v 17:00 od naší školy v Dobřanech. Potom, co jsme se pomaličku scházeli, tak nám učitelé vybrali pasy a kartičky zdravotní pojišťovny, kdyby se něco stalo, aby je měli při ruce. Hned potom, co jsem jim vše odevzdali, tak jsme si šli dát věci do autobusu a nosili jsme zavazadla a jídlo na celý týden. Všechno jsme naložili a pomaličku jsme se připravovali k odjezdu. Rozloučili jsme se s rodiči a hurá do Itálie. Cesta byla dobrá, v autobuse byla zábava a před odjezdem do ciziny jsme zastavovali ještě v Mikulově. To byla poslední zastávka v Čechách. Po překročení hranic jsme jeli až do Vídně.

Adam Balek, 9. ročník

Ulička Varisco

Benátky

V pondělí 6. 9. jsme v poledních hodinách dorazili do kempu kousek od Benátek, kde jsme postavili stany. Pak jsme se naobědvali, dali si chvíli odpočinku a vyrazili z našeho kempu trajektem do italských Benátek. Když jsme tam dorazili po 25ti minutové cestě, šli jsme do centra, kde byl tříhodinový rozchod. Po prohlídce Benátek jsme se sešli na místě srazu a následně jsme se vrátili na trajekt a jeli zpět do kempu na večeři. Cestou byl vidět krásný západ slunce.

Benátky jsou nádherné staré město „postavené na vodě“. Je tam mnoho památek, např. Ulička Varisco úzká 52 cm je nejúžší ulici světa. Dále tam najdeme také most Ponte di Rialto a náměstí Svatého Marka. Benátkami protéká Canal Grande.

Radek Maršík, 9. ročník

San Marino

Ráda bych vám napsala pár vět o našem dlouho očekávaném výletu do San Marina. Ve středu 8.9. jsme se ráno nasnídali, připravili a jeli do města San Marino. Jeli jsme tam cca hodinu a půl. Když jsme přijížděli, stoupali jsme hodně do prudkého kopce nahoru. Po výstupu z autobusu nás čekala dvacetiminutová cesta do kopce, kde jsme dostali rozchod. A tak jsme vyrazili s kamarády na zmrzlinu. Byla výborná. Strašně se mi líbily uličky s obchůdky. Mají to tam opravdu moc pěkné. San Marino má nádherné budovy, viděli jsme například Palazzo Pubblico. Já jsem se tam netěšila a myslela jsem si, že se mi to tam nebude líbit, ale opak byl pravdou. San Marino se mi líbilo ze všeho nejvíc. Rozhodně bych všem jeho návštěvu doporučila.

Lea Hofmanová, 9. ročník

Řím

Po dlouhé cestě do Říma jsme konečně doje-
li. Byl jsem plný očekávání, jelikož jsme
měli být konečně v "hotelu" po nocích ve
stanu. Přijeli jsme a byl jsem velmi nadše-
ný. Ubytování jsme byli v moc pěkném hotelu. Vybalili
jsme a většina jsme se osprchovala. Poté jsme jeli MHD
a přijeli jsme skoro ke Koloseu. Prošli jsme památky
okolo, ale já se nejvíc těšil na Koloseum a Vatikán. Po
Koloseu jsme šli na hotel s plánem, že se půjdeme podí-
vat na večerní Vatikán. Krásné město, kde jsme měli
půl hodiny rozchod a mohli jsme si ho důkladně projít a
nafotit. Poté už do hajan.

Daniel Vlačiha, 9. ročník

Vatikán

Ve čtvrtek 9. září 2021 po návštěvě
Říma a výborné večeři u českých
sester v poutním domě Velehrad
jsme se šli podívat do nedalekého Vatikánu, což je církev-
ní městský stát uprostřed Říma, kde jsme se prošli po
hlavním Svatopetrském náměstí, které je vystavěno do
tvaru klíče. Ve středu náměstí se tyčil 41 m dlouhý obelisk
a po stranách byly dvě fontány. Bylo pěkné, že v tu dobu
tam skoro nikdo nebyl. Nejhezčí na tomto večerním zážit-
ku byla osvětlená bazilika sv. Petra.

Šimon Pátek, 9. ročník

FLORENCIE

V pátek 10. 9. jsme dorazili do krásné Florencie. Museli jsme se hromadnou dopravou do-
stat do centra města. Když jsme došli na náměstí Piazza della Signoria, dostali jsme roz-
chod a úkoly, které jsme měli splnit. Nejvíce se mi líbil mohutný kostel Santa Maria del
Fiore. Po procházce městem a nákupu hezkých suvenýrů, jsme se vrátili zpět na náměstí. Na večeri jsme dostali peníze.
Když jsme se nadlábli italského jídla, vraceli jsme se zpět k autobusu. Všichni unavení jsme zalehli do autobusových
sedaček a chystali se na dlouhou cestu domů.

Náňa Světlíková, 9. ročník

Návrat domů

V noci jsme ještě projížděli Itálií a kolem páté
hodiny ranní jsme se vraceli přes hranici do
Rakouska. Tím jsme bez potíží projeli a asi
okolo desáté hodiny stavěli u Mikulova na
malou přestávku a pak už jen hezky dojeli až do Dobřan a už ve tři čtvrtě
na tři jsme se již mohli přivítat s rodiči v Dobřanech, načež jsme se po-
malu všichni rozjížděli domů.

Dan Vašíček, 9. ročník

Itálie očima osmáků

V neděli 5.9 v 17:00 jsme měli sraz v Dobřanech. Když jsme si dali zavazadla do autobusu a rozloučili se s rodiči, tak jsme nastoupili a pár minut po šesté jsme vyjeli do Itálie. Cestou jsme zastavovali na benzinkách a dělali si krátké zastávky na WC nebo jsme si po případě mohli něco koupit. Kolem jedenácté večer jsme přešli hranice mezi Českem a Rakouskem. První noc jsme přespávali v autobuse a jeli jsme celou dobu. Do Itálie jsme přijeli kolem páté hodiny ráno. Kolem deváté hodiny jsme zastavili na benzince v Itálii. Potom jsme znovu vyjeli a hledali jsme kemp, ve kterém jsme se měli ubytovat. Když jsme ho našli, postavili jsme si stany a vybalili věci. Pak jsme měli volno a prošli jsme si celý kemp. Po obědě jsme vypluli do Benátek, kde jsme měli dlouhý rozhod...

Emma Gazdíková, 8. ročník

Hurá, jedeme....

BENÁTKY

Byli jsme v kempu u Benátek a pak jsme pluli lodi do města Benátek. Plavba lodí byla zajímavá, viděli jsme město z dálky. Bylo to tam nádherné, nejvíc mě udivilo, že celé město stojí na kůlech. Všude byly nádherné domy, všechno bylo krásně ozdobené. Potom jsm dostali rozhod. Měli jsme dva úkoly a několik hodin na to, abychom je splnili. První úkol byl, vyfotit se u mostu a druhý úkol byl najít nejmenší uličku. Byly tam i vodní uličky, kde jste si mohli koupit projížďku na lodi. Měli tam výbornou zmrzlinu a pizzu, ale do všech restaurací jste museli mít potvrzení o očkování nebo platný test. Pak jsme se sešli a šli jsme k lodi, která nás odvezla zpátky. Byl to super zážitek, na který nezapomenu a doufám, že se tam podívám znova.

Tobiáš Nebeský, 8. ročník

San Marino

V úterý odpoledne jsme přijeli do kempu, který byl u San Marina. V kempu jsme vyndali kufry, stany, karimatky a spacáky z autobusu a začali jsme stavět stany. Když jsme je postavili, převlékli jsme se do plavek a vydali se k moři. Tam jsme strávili celé odpoledne a večer vyrazili na obhlídku přímořského městečka. Druhý den ráno jsme navštívili město San Marino. Prorhlédli si památky a užili si hezký výhled ze San Marina. Pak jsme dostali rozhod na prohlídku San Marina. Poté jsme se sešli u senátu a jeli zpět do kempu.

Jolana Sovinová, 8. ročník

Řím

Čtvrtý den v Itálii jsme museli vstávat už o půl šesté kvůli přejezdu od San Marina do Říma. Jeli jsme přes krásné pohoří Apenin, kde jsme viděli nádherný východ slunce. Kvůli poplatku za vjezd do Říma autobusem jsme do centra vyrazili i s kufry vlakem. Po příjezdu jsme se ubytovali v poutním domě Velehrad. Poté jsme si šli prohlédnout centrum Říma. Přímo do centra k památkám jsme popojeli linkovým autobusem. Naše prohlídka začala u památky Altare della Patria. Od ní naše cesta pokračovala ke známému Koloseu. A navštívili jsme též vítězný oblouk. Poté jsme obdivovali fontánu Di Trevi. A nakonec jsme se v Římě prošli po Španělských schodech.

Bylo úžasné vidět památky zhruba 3000 let staré. Když si uvědomíme, jak to v té době museli stavět, tak je to neskutečné. Ano, učíme se o tom v dějepise, ale vidět je naživo je opravdu zážitek. A mně osobně se nejvíce líbil výhled ze Španělských schodů.

Kamil Zahradník, 8. ročník

Vatikán

9. září v 9 hodin večer jsme šli z našich pokojů na večerní prohlídku Vatikánu. Když jsme tam došli, viděli jsme krásné Svatopeterské náměstí, kde byly krásné osvětlené památky. Na náměstí jsme měli rozchod, který trval 1 hodinu, chodily jsme po náměstí i v ulicích. Mě nejvíce se líbila osvětlená fontána. V ulicích byly krásné budovy, před kterými byly vzrostlé stromy. V ulicích a na náměstí byla vojenská auta. Když skončil rozchod tak jsme se všichni sešli u fontány, italsky jsme se spočítaly a šli jsme na pokoje. Cestou jsme se stavily v obchodě, abychom si koupily například pití. Když jsme přišly na pokoj tak jsme šli spát.

Lukáš Hadvich, 8. ročník

Florence

Ráno jsme přijeli na autobusové parkoviště, kde jsme nechali autobus, dali jsme si svačinu a vyrazili za památkami.

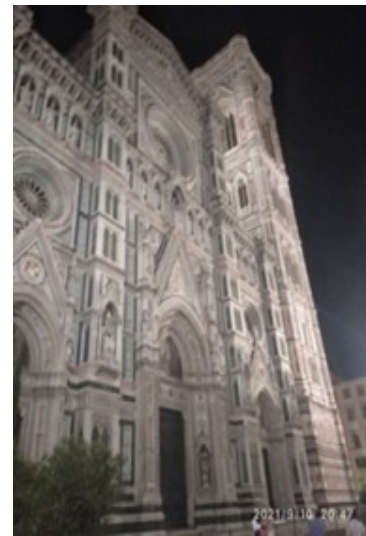
Místním autobusem jsme vyjeli do nejvyššího bodu Florencie, kde se nám naskytl, překrásný výhled na celé město.

Byla tam krásná socha Davida od známého sochaře Michelangela Buonarrotiho, která ovšem byla v rekonstrukci, tudíž jsme ji viděli pouze přes lešení. Měli jsme krátký rozchod, abychom si mohli koupit nějakou pokrývku hlavy a něco k pití.

Po krátké přestávce jsme sešli dolů, kde jsme viděli krásnou jeskynní fontánu. Hned vedle protéká řeka jménem Arno, přes kterou je postaveno mnoho krásných mostů, a jeden z nejznámějších jsme mohli navštívit. Jmenuje se Ponte Vecchio a jsou na něm vystavěné budovy. Poté jsme vyrazili do baziliky Santa Croce, kde jsou pohřbeni třeba Michelangelo, Galileo Galilei a mnoho dalších známých osobností. Navštívili jsme také náměstí Piazza della Signoria, kde jsme měli sraz. Nachází se zde mnoho krásných soch a Neptunova fontána od Bartolomea Ammanatiho z roku 1565.

Večer jsme se rozdělili do skupin, dostali jsme pár eur a mohli jít kamkoliv na večeri. Za hodinu jsme se znovu sešli a jeli jsme zpátky na parkoviště, kde už na nás čekal autobus, kterým jsme vyrazili domů.

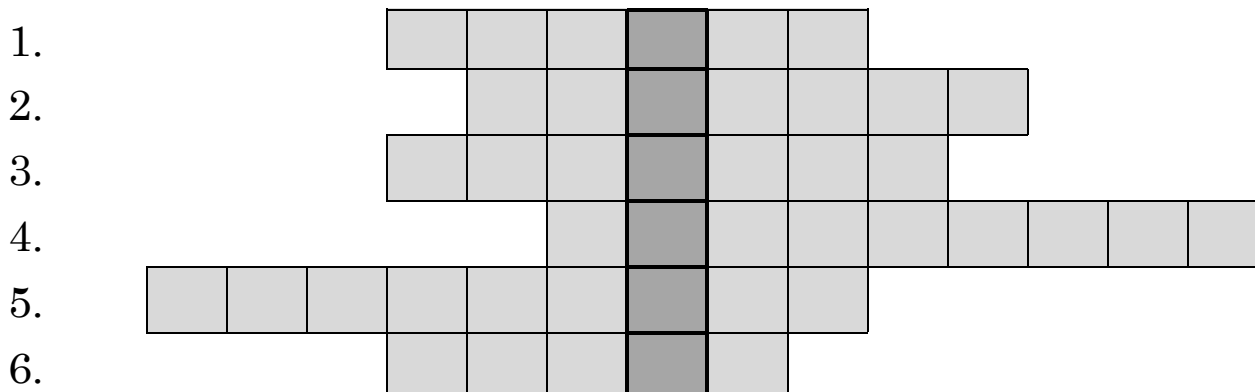
Zuzana Meierová, 8. ročník

V pátek 10.9. 2021 se žáci 8. a 9. třídy začali vracet z šestidenního okružního zájezdu po Itálii, během něhož navštívili nejznámější pamětihodnosti proslulých měst Benátky, San Marino, Řím, Vatikán a Florencie. Z poslední italské zastávky ve Florencii jsme vyrazili autobusem v 11 hodin večer a celá cesta zpět trvala 16 hodin, tudíž do Dobřan jsme přijeli následující den kolem 15. hodiny odpoledne. Při cestě jsme se všichni museli spokojit se spánkem v uličce, vsedě či vleže přes dvě nebo čtyři sedadla. Ale pokud vím, tak si nikdo nestěžoval, i když to bylo trochu nepohodlné. Cesta proběhla tak, že jsme kolem 8 hodin ráno zastavili v Rakousku na benzínce a při romantickém východu slunce jsme se všichni cpali jogurty z McDonalds. Po výživné snídani zbývalo ještě 6 hodin cesty, takže dost lidí zase upadlo do spánku. V Dobřanech se expedice objevila po výborném obědě, kterým byl jako všechny předcházející dny nakrájený chléb. Po příjezdu jsme se všichni šli otestovat antigenními testy a vzhledem k tomu, že jeden žák byl pozitivní, následovala čtrnáctidenní karanténa celé výpravy, během které nás učitelé místo zaslouženého odpočinku trápili distanční výukou. Každopádně se mi celý výlet moc líbil.

Bětko Remešová, 8. ročník

Křížovka od Káji Hánlové

1. Florencie, kde jsme navštívili moře
2. Městský stát uprostřed Říma
3. Romantické město protkané vodními kanály
4. Město, kde se nachází socha Davida
5. Republika s horou, která má tři vrcholy a na každé z nich je pevnost
6. Nejvyšší katolická pozice.

Itálie

Je v poměru větší stát na východě Evropy s velkým počtem známých měst plných kultury.

V Itálii také žilo mnoho známých umělců, nalezneme tu i kupu zajímavých jídel.

Nejkrásnější města: Řím-hlavní město, Benátky-nejkrásnější ze všech, Florencie-nejslavnější město renesance, Sienna-nejkrásnější město v Toskánsku, Verona-město Romea a Julie, Lucca-město krásných kostelů, Pisa-synonymum šikmosti

Zajímavé pokrmy: Můžeme zde například zmínit polévku Acquacotta (pochází z Toskánska). Je to hustá a pikantní polévka. Připravuje se ze zeleniny (rajčata bez tekutiny, celer, mrkev atd.) a sušených hub. Nahoru se pro ozdobu i chuť dodává vařené vejce. Nebo také Pizza je jedním z pokrmů, které italskou kuchyni proslavily po celém světě. Připravuje se z mouky, kvasnic, soli a olivového oleje. Na takovýto základ se potom pokládají různé suroviny podle chuti, především rajčata a mozzarella.

Památky: Těch je v Itálii opravdu hodně, ale vypíšeme si jich tu jen pár např. Koloseum, Šikmá věž v Pise, Benátky

Lájezd do Itálie

KNIŽNÍ OKÉNKO

E-den

Autor: Mikael Ollivier & Raymond Clarinard

Děj této sci-fi detektivky se odehrává ve Francii. Jednou místo výletu se Goran vydává s otcem k jednomu z prvních případů E-denu. Její krásná Mel, která po požití E-denu upadla do kómatu. Od té chvíle Goran netouží po ničém jiném než jak zachránit Mel a přivést ji zpět do skutečného života.

E-den je virtuální místo, ve kterém jsou splněna všechna přání a touhy jaké vás třeba ani nenapadnou. Mel a Goran se do této reality propadnou a už nikdy nechťejí zpátky.

Goranův otec Serge chce, ale Gorana zpátky ve skutečné realitě. Proto si píchne drogu do žíly a ve virtuál-

ní realitě se také ocitne, aby mohl zachránit svého syna. Vše se však zvrtné a Mel, Serge a Goran i se svými přáteli, kteří se tam z nenadání objeví, jsou ve virtuální realitě uvězněni a snaží se vlastními silami dostat zpátky domů...

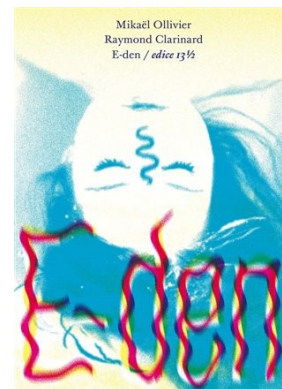
Kniha mě bavila a doporučila bych ji těm, kteří nemají rádi strašně dlouhé knížky. Naopak těm, kteří si raději přečtou velkou knihu jako já bych jim doporučila se ohlédnout po nějaké jiné knížce.

Musím říct, že nápad udělat detektivku o drogách a vysněné realitě je úžasný. Ani se nedivím, že tomu mladí lidé tolik propadali. Jednotlivé zvraty v ději jsou vážně nečekané, napínavé nebo nepředvídatelné, ale závěru by mohlo být věnováno více

času a více to rozepsat nebo vysvětlit.

Kdybych knihu měla přečíst po druhé tak bych si ji už asi nepřčetla a ohlížela bych se po nějaké delší detektivní knize.

Adriana Faltová, 8 ročník

PÍSEČNÍCI A BLUDNÝ ASTEROID

Tomáš žije na planetě Písečnici. Dobře se vyzná v dolu s mnoha chodbami. Rád pozoruje hvězdy. Stále neví, kdo jsou jeho rodiče. Chtěl by to zjistit, ale.... dostane nabídku na hvězdnou akademii, po které hodně touží. Jak se nakonec rozhodne?

Kniha se dobře čte a rychle jsem se začetla. Čtení mě moc nebaví, ale tuhle knížku jsem měla dočtenou brzy. Rozhodně bych doporučila. Kniha má hodně stran. Ze začátku

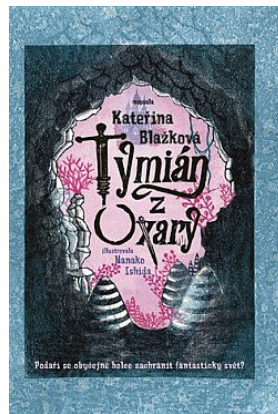
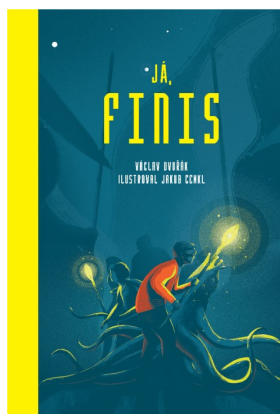
jsme si myslela, že ji nepřetnu, ale přesto jsme to dokázala.

Tato kniha získala ocenění knihy roku Libereckého kraje.

Eliška Lelková, 8. ročník

Pár novinek ve školní knihovně

Sardinie - nádherná pláž La Marinedda

Na Sardinii jezdíme už 5 let, protože tam mají čisté moře a je tam teplo. Na pláž La Marinedda jsme tento rok narazili poprvé, má krásně čisté a klidné moře kde se dá dobře potápět. La Marinedda je velká pláž, 8 kilometrů od našeho ubytování v obci Isola Rossa. Přijedete na parkoviště a jdete 5 m na krásnou pláž, kde se můžete opalovat, hrát plážové hry, půjčit si šlapadlo nebo paddleboard, plavat mezi rybičkami, nebo se potápět a hledat nějaký poklad, skákat ze skal, ale POZOR na Ježovky a kousající rybičky, okusovaly nám kotníky!

Já jsem ráda plavala s tátou mezi rybičkami a snažila jsem se je chytit. Byla jsem na procházce po skalách a bratr z nich skákal do moře, s tátou jsme hráli pinkanou s pálkami a udělali jsme osobní rekord v pinkání. Moře tam bylo klidné, tak jsem se

projížděla na paddleboardu a chodili jsme se dívat na krásné jachty, které kotvily v zátocě za skalnatým výběžkem.

Beáta Krejčí, 9. ročník

Neuvěřitelný příběh Vesny Voluvić

Vesna Voluvić se zapsala do Guinnessovy knihy rekordu, jelikož přežila nejhlubší pád bez padáku. V roce 1972 se zřítila s letadlem z výšky 10 000 metrů nad Srbskou Kamenicí v severních Čechách.

Vesna Voluvićová se narodila 3. ledna 1950 v Bělehradu, v roce 1971 se stala letuškou, pracovala pro JAT Jugoslávskou národní aerolinii. Na osudný let JAR 367 do Dánska, nastoupila 26. ledna 1972 v Kodani, na palubě bylo 23 cestujících a 5 členů posádky. Vesna původně na tomto letu ani neměla být, službu měla mít údajně úplně jiná letuška se stejným křestním jménem, někdo si je zřejmě spletl a prohodil jim lety, Vesně to ale prý ale vůbec nevadilo, protože to měl být její první let do Dánska a moc se těšila. Kolem páté hodiny posádka ukončila kontakt s německým dispečerem a dostala pokyn, aby se přepojila na Československou kontrolu. S tou se ale spojili jen krátce a pak spojení vypadlo. Dispečeri se s letadlem zkusili spojit, ale nepodařilo se jim to. Letoun totiž krátce po páté hodině havaroval kousek od České Kamenice. Svědci prý slyšeli hlasité zvuky padajících trosek letadla. Ještě ve vzduchu se letadlo rozlomilo na dvě části a podtlak cestující doslova vycucl ven. S největší pravděpodobností nehodu způsobil výbuch trhaviny v zavazadlovém prostoru. Lidé se domnívají, že zavazadlo se v letadle nacházelo už při vzletu se Stockholmu, Voluvićová ve své výpovědi mluvila o podivně chovajícím se muži, který vystoupil už v Kodani a do letadla se už nevrátil, identitu tohoto muže se ale nikdy nepodařilo odhalit.

Den poté se k útoku přihlásila organizace chorvatských ustašoveců. Jednou z teorií, také je že letadlo omylem sestřelila československá protivzdušná obrana. Na prudkém zalesněném svahu byla nalezena jediná přeživší, Vesna Voluvić, naříkat ji zaslechli tamní obyvatelé a vytáhli ji z pod trosek „...bylo vidět jen část nohou a hlavy... Podařilo se nám trosky uvolnit a nadzvednout tak, že jsme zraněnou opatrně vytáhli,“ vypověděl lesník Bruno Henke. Život ji zachránilo hlavně to, že zůstala zavřená v zadní části letadla a podtlak ji tak nevytáhl ven. Se zlomenou spodinou lebeční, otokem mozku, dvěma zlomenými obratli, zlomenými žebry, zlomeným předloktím, a se spoustou dalšími ranami byla nejprve převezena do nemocnice v České Kamenici a poté do vojenské nemocnice v Pražských Střešovicích. První okamžiky po nehodě si ale Vesna vybavuje až po měsíci léčby, poslední na co si vzpomíná je její nástup do letadla. Sama Vesna řekla „možná je dobře, že si z celé tragedie nepamatuji naprosto nic.“ Ke své práci letušky se už sice nikdy nevrátila, ale stále pracovala pro aerolinii. Vesna Voluvić zemřela roku 2016 ve svých 66 letech v Bělehradu.

Tereza Meierová, 9. ročník

Učení pro život

Já, jakožto ne úplně poslušný žák deváté třídy, jsem měl tu možnos být v řadách pomocníku na konferenci Učení pro život v broumovském klášteře.

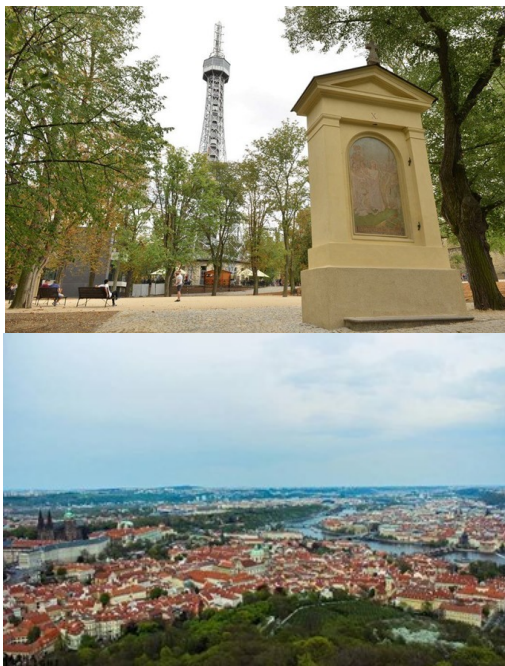
Tato dvoudenní akce byla velmi zajímavým vhladem do řad učitelstva a upřímně jsem se divil, jak podobní jsme si byli. Čtrnáctiletý kluk a spousta již dospělých lidí v nejlepších letech. Třeba jen svolání a následné utišení takové hordy učitelů bylo pro pořadatele výzvou. Čekal jsem totiž, že v tomto ohledu budou přece jen solidárnější než my s naší paní učitelkou ve škole.

Jinak atmosféra byla moc hezká, mimo zajímavých přednášek, které jsem si užil i já, byl program protkaný různými koncerty nebo tanečními představeními. Upřímně vzhledem k tomu, že celá sešlost byla kompletně hrazena Evropskou unií včetně skvělého jídla a pití, jsem úplně nerozuměl, proč se tam ukázalo pouhých 160 účastníků...

Kryštof Bárta, 9. ročník

Zachraňte mě! Výlet na Petřín!

O prázdninách jsem byl velice "brutálně" donucen k výletu do Prahy a co čert nechtěl, pěšky na Petřín?! Víte vůbec kde to je??? Jak je to daleko a vysoko? No moje nohy a fyzicka by vám mohly povídat ... A teď vážně! :) Bylo nádherné počasí, na nebi ani mráček a jelikož jsem trávil několik dní v Praze, byla by škoda si ji neprojit. Jedním z výletů byla i cesta na Petřínskou rozhlednu s tím, že si člověk užije výhled až z vršku. Kdo o rozhledně neví, asi by se hodilo pár informací, takže vznikla roku 1891 - ocelová konstrukce, její výška je 58,7m. Kdo chce, může se dostat nahoru po schodech, je jich tady skoro 300 (299) a pro línější je tu možnost výtahu. Pokud se dostanete až na horní vyhlídku, budete mít možnost pohledu na Prahu z výšky 55 metrů. Co říci závěrem? Výlet byl super, nemusíte do kopce hnát a stejně se nahoru po nějaké době dostanete příjemnou cestou. Když budete nahoře, určitě si vyslápněte těch pár schodů a užijete si nádherný pohled na Prahu a okolí. Pak už je jen na vás, jakou cestou se vydáte zpět a jaké další památky navštívíte ... a že jich máme v Praze hodně! Výletu ZDAR

Honza Hofman, 9. ročník

Triatlon, olympijská disciplína, která se skládá ze tří částí. 1. část představuje plavání, 2. disciplínou v pořadí je cyklistika a nakonec běh. Olympijské distance jsou 1,5 km plavání, 40 km na kole a 10 km běhu. Závodníci toto zvládnou do dvou hodin. Samozřejmě existuje mnoho dalších odvětví jako dlouhé, ultra dlouhé, nebo naopak sprint vzdálenosti. Většinou se říká, že je i čtvrtá samostatná disciplína, a tou je depo. Mimo olympijské závody se pořádají i závody amatérů pro dospělé i pro děti se zkrácenou trasou.

Honza Všeticka, 9. ročník

TRIATLON

TRIATHLON

RECEPTY PRO MLADÉ KUCHAŘE

Bubble waffle

Bubble waffle česky bublinové vafle jsou dobré a jednoduché na udělení. Dělají se podobně jako palačinky. Budeme na to potřebovat speciální vaflovač, který umí udělat v těstě vzduchové bubliny, protože se v něm těsto peče z obou stran. Dá se koupit přes internet a vypadá třeba takto.

Všechny ingredience pořádně promícháme, aby těsto bylo správně řídké. Zapneme vaflovač a necháme ho rozežhát, dokud nezhasne kontrolka. Před přípravou první vafle je potřeba povrch vaflovače nastříkat olejovým sprejem, aby se těsto nepřilipilo.

Pak si vezmeme naběračku, nabereme těsto a nalejeme ho do spodní plochy vaflovače. Vaflovač zavřeme, počkáme cca 5-7s a otočíme jej. Potom už jenom počkáme, až se naše vysněná vafle dodělá. To zjistíme podle toho, že nám kontrolka na vaflovači zhasne.

Po upečení vafli opatrně vyndáme a můžeme servírovat na talíř. Vafle je dobrá třeba s nutelou a šlehačkou a posypaná cukrem, ale můžete si ji ozdobit podle vaší chuti.

Hynek Hejzlar, 8. ročník

A z čeho je uděláme?

Na těsto budeme potřebovat:

150g mouky

2 vejce

250ml mléka

1 kypřící prášek do pečiva

1 lžící rozpuštěného másla

2 lžice cukru

a špetku soli

**Ingredien-
ce:**

150 ml mléka.

450 g třtinového cukru

115 g másla

1x kondenzované mléko

Domácí karamelky

Postup:

Do hrnce/pánvičky s nepřilnavou úpravou si dáme cukr, máslo, mléko a mícháme na střední plamen.

Po rozpuštění másla dáme do hrnce kondenzované mléko. Promícháváme, dokud se nám směs nezačne vařit (to znamená že se tvoří bublinky), pak necháme vařit 15 až 20 min. mezitím občas míchat.

Po patnácti minutách vypneme plotnu a mícháme, dokud není směs tuší.

No teď už jen zbývá karamel přelit do formiček (krabička do které dáme pečící papír) a necháme ho v lednici přes noc. Pak si už ztuhlý karamel dáme na prkénko a nakrájíme na kostičky.

Bára Háblová, 8. ročník

Kam na výlet? ZOO Zlín je správná volba!

Během naší dovolené v Beskydech jsme se vypravili do zlínské ZOO.

Zoologická zahrada se nachází v areálu zámku Lešná. Návštěvník prochází krásným upraveným parkem s možností posedět v několika kavárnách. Zvířata v ZOO jsou rozdělena podle světadílů odkud pocházejí. Můžeme navštívit např: Masajskou vesnici nebo si prohlédnout jediné mládě slona afrického narozeného v Čechách. Zvířata zde mají hodně prostoru. Moc mě zaujalo chlazení vzduchu ve výběhu tučňáků. Největší atrakcí ve Zlín-

ské ZOO je krmení rejnoků. Sice si člověk kvůli Covidu musí vystát pořádnou frontu, ale stojí to za to. Rejnovci jsou na dotek hladcí a slizcí. Jsou zvyklí připlout k člověku. Stačí jen ponořit ruku do vody a čekat až připlave. Ani se nám nechtělo odejít. Překvapilo mě, že v ZOO Zlín jsou kuřácké zóny. Při únavě může využít člověk vláčku, který jezdí po větší části ZOO. Je to jedna z nejnavštěvovanějších ZOO u nás. Mně se ZOO Zlín líbila.

Adam Potoček, 8. ročník

Tygr

Největší kočkovitá šelma s oranžovou srstí s výraznými černými pruhy a bílou kresbou. Velikost, zbarvení, kresba i způsob života se u jednotlivých poddruhů liší. Délka těla se pohybuje mezi 1,4-2,8 metru a délka ocasu je mezi 60-85 cm. Výška je 90 cm-1 m. Hmotnost je mezi 100-306 kg. Tělo má spíše stavěné na vyvinutí velké síly než rychlosti a v mohutné hrudi se ukrývají obrovské plíce. Nohy jsou poměrně krátké, zato dosti silné a tělo je dlouhé a úzké.

Tygr se pohybuje s vlnitou elegancí, takže při chůzi lesem není

navzdory své velikosti téměř slyšet. Hlavu má velkou a pevný široký čenich dodává tlamě neobyčejnou sílu. V mohutné tlamě má tygr obvykle 30 zubů. Dlouhé špičáky slouží jako dýky k zakousnutí a usmrcení kořisti. Tygr má bystrý zrak a ve tmě vidí až šestkrát ostřeji než člověk. Má také výborný sluch a dobře vyvinutý čich. Tygři se pomocí zvuků dorozumívají na různé vzdálenosti. Vrčení je známkou rozmrzelosti či strachu, hlasitý řev se nese daleko a někdy může znamenat úspěšný lov, ale hlavně má přilákat opačné pohlaví.

Kdysi se vyskytoval ve východním Turecku. Dnes existuje jen několik malých populací v jižní a východní Asii. A to v Indii, Vietnamu, Číně, na Sibiři a na Sumatře.

Agáta Ruprechtová, 8. ročník

Indický běžec, aneb proč mít toto užitečné zvíře doma.

Indický běžec je plemeno kachny domácí, které se chová především na produkci vajec. Zahradkáři toto plemeno ocení díky tomu, že se využívá také k predaci slimáků a plzáků. Žijí ve skupinách, proto je nutné chovat více kusů. Téměř nelétají. Jedná se o poměrně staré plemeno. V knize o drůbeži z roku 1956 se uvádí, že v Malajsii se vzpřímené kachny chovají přes 2000 let. Do Evropy se dostali poprvé v 16. století. Vyznačuje se vzpřímeným držetím trupu a posunutím běháku do zadní části těla, které umožňuje snadný a poměrně rychlý pohyb na souši.

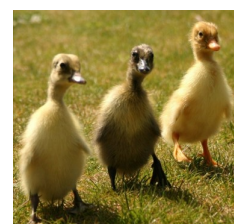
Nicméně je potřeba mít menší bazének, kde si užijí vodní plochy. Neměli

bychom také zapomenout na nádoby s vodou po zahradě, protože tyto kachny potřebují zapít každé sousto.

Obecně se nejedná o příliš dobré rodiče, málokdy se stává, že by kachna sama vyseděla a později i vodila mláďata. V Česku se nejedná o příliš rozšířené plemeno, ale vyhlášené chovy má Německo, které má i vlastní chovatelský klub. Vlastní chovatelský klub má i Anglie.

Pro své skupinové chování se Indický běžec využívá i pro výcvik psů v pase-ní.

Jakub Mádr, 8. ročník

Typ na výlet pod hradem Kuňka

V malé obci Dříteč, která leží mezi dvěma krajskými městy Hradcem Králové a Pardubicemi, v blízkosti hradu Kuňka, se nachází Láhňářské středisko bažantí zvěře. Ne každý ví, co se v takovém středisku děje.

Provoz je tady sezónní. Hlavní činnost probíhá od konce února, to se tady na sezónu připravují a končí s koncem kalendářního roku, kdy se na myslivecké hony dodává dospělá bažantí zvěř.

Na konci března začnou bažantí slepičky snášet vajíčka. Ta se z výběhů sbírají třikrát a někdy i čtyřikrát denně. Jedna bažantí slepice snese za sezónu asi 50 vajec. Bažantí kohout má v hejnu vždy zhruba 10 slepic. Takových hejn je v jednom výběhu 25 a v celé bažantnici je takových výběhů celkem šest.

Posbíraná vajíčka se uloží do speciální chlazené místnosti, kde se udržuje stálá teplota. Když se vajíček nasbírá dostatečné množství, přemísťují se do líhni, kde je teplota 37,7°C a vajíčka se tady každých třicet minut automaticky překlopí z jedné strany na druhou, aby se bažantí zárodek nepřichytil ke skořápce. Taky udržování vhodné vlhkosti je velice důležité. Po jednadvaceti dnech se vajíčka překládají do dolíhni, kde se za tři až čtyři dny vylíhnou malá pruhovaná bažantí kuřátka. Takové líhnutí probíhá zhruba pětkrát za sezónu.

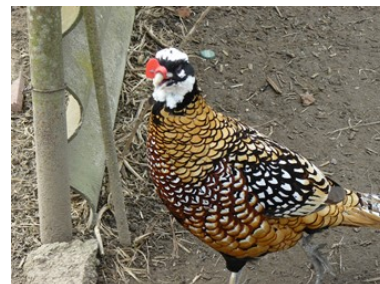
Některá kuřata se prodávají zákazníkům v ten den co se vylíhla a některá až za několik týdnů nebo i měsíců. Veškerá práce, která se točí kolem odchovu kuřat je tady prováděna ručně. Kuřatům se musí dávat několikrát denně čistá voda, do krmítek je třeba doplňovat krmení a občas taky vyměňovat podestýlku ze slámy. Vypadá to, že práce zde nikdy neskončí.

Všichni milovníci zvířat jsou srdečně zváni na dny otevření dveří, které zde probíhají od 20. do 30. května, v tyto dny si mohou návštěvníci prohlédnout celý provoz bažantnice a pohladit si dvě ochočená divoká prasátka.

Alžběta Staňková, 9. roč-

ník

Husqvarna lt 610

O této motorce píšou z důvodu, že jsem měl možnost se na ní projet. Modelová řada lt 610 je speciální řada se šesti stupňovou převodovkou. A motorem o objemu 576 ccm 35kw při 7000ot/min a maximální rychlostí 145 km/h. Motorka vás překvapí jistotou a pohodlností v terénu například na louce či na polní cestě. Zároveň ji dokážete využít na delší cesty se 17 l nádrží a spotřebou 5.0 l/100 km.

Pavel Kopejtko, 9. ročník

Bella a Sebastian, film který stojí za to vidět!!!

Pro recenzi jsem si vybral film Bella a Sebastian. Tento film režíroval Nicolas Vanier. Hudbu k filmu složil Armand Amar a hlavní skladba filmu se jmenuje Belle.

Film vypráví příběh o kluka Sebastianu a toulavého psa jménem Bella.

Líbilo se mi, že se děj odehrává v krásném prostředí savojských Alp.

Film je dobře dabovaný, hlasy se k hercům hodí.

Na filmu také cením práci se zvířaty. Film má napínavý a akční děj.

Divák se nenudí od začátku až do konce. Ve filmu můžeme hezky vidět, jak se tehdy žilo, páslo, sklízelo seno a těžilo dřevo. Také je zde ukázáno nebezpečí, které lidé zažívali za války. Divák se může těšit další dobrodružství Belli a Sebastianu v dalších dílech.

Matouš Potoček, 8. ročník

Nová tvář v osmé třídě

Od září má naše třída novou spolužačku. Je jí Agáta Ruprechtová, která posílila náš kolektiv a dívčí převahu. Tak je nás 27, 15 dívek a 12 kluků. Rozhodla jsem se s ni udělat krátký rozhovor.

Já: ahoj Agátu, odkud jsi?

Agáta: Já jsem z Deštného v Orlických horách.

Já: Těšila si se na novou třídu, na nové spolužáky a učitelé?

Agáta: Ano, těšila jsem se moc.

Já: Bála si se, jestli tě třeba spolužáci nepřimou mezi sebe?

Agáta: Docela ano, ale je to v pohodě.

Já: Vyhovuje ti způsob učení na naší škole?

Agáta: Ano, sice jsme to na předešlé škole měli jinak, ale myslím, že mě to vyhovuje.

Já: Kdo je pro tebe nejsympatičtější učitelem nebo učitelkou.

Agáta: Pan učitel Švejda.

Já: Jak ti chutná v naší školní jídelně?

Agáta: Chutná, vaří zde výtečně.

Já: díky za rozhovor.

Tereza Andrášková, 8. ročník

Časopis vydávaný žáky ZŠ TRIVIUM PLUS, o. p. s. Dobřany

**Obsah tohoto časopisu je připravován žáky školy
a
neprochází redakční úpravou.
Názory autorů jednotlivých článků nemusí
vyjadřovat názory školy.**